ŠIESTY EURÓPSKY MÍTING KARABIDOLÓGOV, BALATONALMÁDI, MAĎARSKO

Ján Kleinert

Bystruškovité chrobáky (Coleoptera, Carabidae) sú vzhľadom na ich potenciálny aj aktuálny význam v biocenózach v popredí pozornosti viacerých entomológov - karabidológov. Tí sa v dňoch 14. až 17. septembra 1986 stretli po štvorročných odstupoch na svojom v poradí už šiestom Európskom karabidologickom mítingu. Miestom ich stretnutia bola školiaca a rekreačná základňa Maďarskej akadémie vied "Neviki" v Balatonalmádi pri severovýchodnom brehu Blatenského jezera v Maďarsku.

Dejiská predošlých štyroch mítingov boli striedavo v Holandsku a Spolkovej republike Nemecko. Predposledný, piaty bol 13. až 15. septembra 1982 v Poľsku na Výskumnej stanici "Stara Brda Pilska" Ústavu ekológie a ochrany lesa pri varšavskej Poľnohospodárskej fakulte. Tieto mítingy sa postupne stávajú tradičnými fórami s rastúcou odbornou úrovňou, praktickým významom a šírkou postihnutej problematiky. Vzrastá tiež počet účastníkov a tým aj počet zastúpených štátov a odborných pracovísk. Iniciátor takých pravidelných mítingov je nestor európskych karabidológov, Dr. Piet J. den Boer, pôsobiaci na Biologickej výskumnej stanici pri Poľnohospodárskej fakulte v holandskom meste Wijster.

Hlavný organizátor šiesteho mítingu bol Dr. Gábor L. Lőwei, vedecký pracovník na Ústave ochrany rastlín Maďarskej akadémie vied v Budapešti. Včasná a dôkladná príprava podujatia mala hlavnú zásluhu na jeho niekoľkých rekordoch. Míting trval celkom 4 dni, pričom jedno popoludnie bolo "oddychové" so zájazdom do Tihany. Počet aktívnych účastníkov bol 52 a tí reprezentovali prostredníctvom svojich výsledkov odborné pracoviská zo 14 štátov. Pre zaujímavosť poslúži údaj o počte účastníkov z jednotlivých štátov (uvedené sú symbolmi, zaužívanými v automobilovej doprave): H - 9, CS - 1, PL - 3, DDR - 1, YU - 1, I - 2, D - 13, B - 9, NL - 5, GB - 2, DK - 1, S - 1, N - 2, SF - 2. Zhruba polovica prítomných bola vo veku okolo 30 rokov. Vzhľadom na to prekvapila organizátorov neúčasť karabidológov hlavne zo ZSSR, Francúzska a niekoľkých ďalších štátov.

Na mítingu s rokovacím jazykom anglickým sa účastníci navzájom informovali o svojich výsledkoch, poznatkoch, teóriach a metódach práce, zameraných na výskum jedincov, druhov, populácií a synúzií karabidov ako zložiek prírodných aj poloprírodných (kultúry, plantáže, ruderály, urbánne a suburbánne prostredie) biocenóz. Väčšina z nich predniesla svoje referáty v stanovenom 20 minútovom limite, k tomu pre názornosť premietli fotozábery biotopov, technických pomôcok, ďalej tabuliek, grafov, schém a makrosnímky chrobákov. Menšia časť z nich sa prezentovala nástenkami (postermi) na paneloch, rozmiestnených dočasne v parku pri budove.

Rýdzo faunistické témy sa prakticky nevyskytli. Prevládali referáty typu čiastkových, alebo podrobných rozborov so zameraním na:

1. Synúzie a odchýlky v ich štruktúre podľa línií a transektov cez odlišné biotopy, prípadne v závislosti na sukcesii, zmene obhospodarovania a ovplyvnení určitého biotopu
2. Antropologické vplyvy na biocenózy a druhové spetrá najmä v poľných kultúrach a lesných plantážach
3. Zisťovanie vagility, migrácie, morfológie, adaptácií, topickej a trofickej afinity, kompetície, sezónnej dynamiky, distribúcie, preferencie
4. Skúmanie ontogenézy, pohlavnej aktivity, plodnosti a ich závislosti na externých - environmentálnych (hlavne kvalita, kvantita, dostupnosť potravy) faktorov aj interných dispozícií (menovite makro-, resp. brachypternosť)

Viaceré témy referátov podnietili poslucháčov k dotazom a diskusii tak počas programu, ako aj cez prestávky. Tým bol denný čas intenzívne využívaný od 9. do 19. hodiny, ba i dlhšie. Zvýšené nároky na sústredenosť a pozornosť účastníkov vyvážili organizátori štedrou pohostinnosťou, pohodlným ubytovaním a spestrením programu zájazdom do Tihany aj spoločenským večerom.

Po šiestom mítingu, z ktorého bude vydaný zborník, by mal nasledovať v roku 1990 míting siedmy. Predbežne sa už uvažovalo o jeho možnom dejisku. Organizátori a iniciátori predošlých mítingov doporučili dve alternatívy, a to ČSSR, alebo Fínsko. Účastníci z týchto štátov prisľúbili ich potenciálnu kandidatúru po návrate domov preskúmať a v pozitívnom prípade o tom radu organizátorov informovať.